

عنوان مقاله:

فن شناسی چوب در معماری سنتی ایران زمین

محل انتشار:

نهمین همایش علمی پژوهشی توسعه و ترویج علوم معماری و شهرسازی ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

الهه هاشمی سادات - استادگروه معماری، دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه رجا، قزوین

رقیه مرانلو - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری؛ دانشگاه رجا قزوین

خلاصه مقاله:

معماری حاصل تعامل بین فرهنگ و دانش طراحی محیط و یکی از اصلی ترین اهداف آن حفظ داشته های فرهنگی به جای مانده از گذشته است. با رجوع به تاریخ و فرهنگ ایرانیان به رابطه و پیوند ایرانیان با طبیعت پی میبریم. در گذشته ساختمان با مصالح مناسب، اصلی بود خدشه ناپذیر و مصالح و مواد بودند که فرم را مشخص می کردند. برای استفاده صحیح از مواد اهمیت خاصی قایل بودند. امروزه ساختمانها جزئی از طبیعت و محیط زیست پیرامون ما محسوب میشوند و باید کمترین ناسازگاری و مغایرت را با محیط طبیعی داشته باشد. استفاده از چوب در گذشته عموماً به عنوان مصالح اصلی در کنار گچ و آجر و خشت به کار میرفت. در سال های اخیر و با توسعه زندگی شهر نشینی، احساس نیاز به پیوند مجدد با طبیعت، به سرعت بر روند تفکر معماران و سازندگان تاثیر نهادهو چوب مجدداً به محیط زندگی انسانی بازگشته است. امروزه چوب به عنوان یکی از مصالح طبیعی و بومی جایگاه ویژه ای در طراحی معماری معاصر دارد و از قابلیت های متفاوت چوب در بخش های مختلف ساختمان استفاده میشود. در این مقاله سعی شده به خواص چوب، موارد کاربرد آن در معماری بومی نقاط مختلف ایران پرداخته شود و هدف شناسایی چوب و کاربرد آن در معماری بومی گذشته، الهام از آن و استفاده از دانش کاربرد چوب در معماری بومی با تکنیک های جدید در معماری معاصر می باشد. روش تحقیق حاضر مطالعات کتابخانه ای می باشد. نتیجه در معماری بومی نقاط مختلف و در بناهای متفاوت اکثراً جنبه سازه ای و در بعضی موارد جنبه سازه ای و تزئینی دارد.

کلمات کلیدی:

معماری بومی، چوب، کاربرد چوب، انواع چوب، فن شناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1893356>

